

- го ненавиждаше, и ищѣше да го убіе, но не мо-
20 жаше. Защото Иродъ ся боеше отъ Іоанна, ка-
то го знаеше че е чловѣкъ праведенъ и святъ;
и припазуваше го, и правѣше много *работы*, ка-
то го слушаше, и съ благодареніе го слушаше.
- 21 И когато настанѣ удобенъ день, въ който И-
родъ за день-тъ на рожденіе-то си правѣше ве-
черѣж на голѣмцы-тѣ си и на тысящници-тѣ и
22 на старѣйшины-тѣ Галилейскы, И влѣзе дъще-
ря-та на тѣзи Иродіадж, и поигра и угоди на
Ирода и на сѣдящы-тѣ съ него, рече царь-тъ
на момиче-то: Искай ми каквото щешъ, и ще
23 ти дамъ. И заклѣ ѿ ся: Ще ти дамъ каквото
ми поищешъ, даже до половинж-тѣ отъ царь-
24 ство-то ми. А тя излѣзе и рече на майкж си:
Какво да поиж? и тя рече: Главж-тѣ на Іо-
25 анна Кръстителя. И той часъ влѣзѣ набързо
при царь-тъ, та поиска и рече: Искамъ да ми
дадешъ сега тутакси главж-тѣ на Іоанна Кръ-
26 стителя на блюдо. И царь-тъ, ако и да ся оскър-
би много, поради клѣтвы-тѣ *оба*че и зарадъ сѣ-
дящы-тѣ съ него, не рачи да отхвърли *прозбж*-
27 *тж* ѿ. И тутакси проводи царь-тъ единъ оржж-
28 никъ, и заповѣда да донесѣтъ главж-тѣ му. И
той отиде та го посѣче въ тъмницж-тѣ, и до-
несе главж-тѣ му на блюдо, и даде ѿхъ на мо-
29 миче-то; и момиче-то ѿхъ даде на майкж си. И
като чухж ученици-тѣ му, дойдохж и дигнахж
трупъ-тъ му, и положихж го въ гробъ.
- 30 И събрахж ся апостоли-тѣ при Іисуса та му
извѣстихж всичко, и колкото направихж и кол-
31 кото поучихж. И рече имъ: Дойдѣте вы сами
на странж въ пусто мѣсто, и починѣте си мал-
ко; защото бѣхж мнозина, които идѣхж и оти-
32 вахж, и нито да ядѣтъ имахж врѣме. И отива-
33 хж въ пусто мѣсто съ ладіѣж-тѣ на странж. И
видѣ гы народъ-тъ като отхождахж и мнозина